

"We hebben gezien waar het toe leidt."

Ik word steeds minder links, omdat ik niets heb met proletariërs en de daar aan inherente platvoetige proleten cultuur en denk met mijn weblogs de extreem-linkse lezers via mijn uitspraken eigenlijk niet altijd te plezieren, want die onderklasse van ongelukkige betweters is bijzonder snel op de teentjes getrapt. Politiek links heeft altijd de opheffing van Nederland nagestreefd. Het zijn vreselijke mensen met een kokervisie. Een soort moderne NSB-ers. Potentiële landverraders. Linkse fascistten. Het is opvallend dat kinderen van NSB-ers vaak dezelfde karaktertrekken hebben. Ze ontkomen niet aan hun aanleg en milieu. Een ongelukkige convergentie. Een en ander leidt de lijdens aan dit soort makkes vaak als patiënt naar de psychotherapeutische sector en ik kan nooit zeggen over zo'n suf getherapeutiseerde persoon na afloop: 'Goh, wat ben jij van die psychiatrische behandelingen me toch opgeknapt!

Nee, eerder afgeknapt.

Ze gaan er zelden op voor uit. Je ziet het in de natuur ook: een vogeltje met een gebroken vleugeltje zal ook nadat het geheeld is nooit meer zo hoog vliegen. Net goed eigenlijk. Het gaat toch uiteindelijk om the survival of the fittest en de zieken, zwakken en misselijken vallen af. Dat spreekt vanzelf.

Opheffing van de grenzen, massale import van ogenschijnlijk hulp behoevende, veelal analfabete handophouwers, de blanke gastheer vijandig gezinde aanhangers van een geloof dat uit is op de ondergang van het vrije westen, omverwerping van de democratie door een stelletje uitvreeters. Dankzij de mislukte eenheidsmunt zou de internationale solidariteit, het stokpaardje van linkse politici, als hemel op aarde een waar arbeidersparadijs teweeg brengen. We hebben gezien waar het toe leidt.